

Samarbejde i OPI-processen

Kooperation og kollaboration

- *arbejdsformer smelter sammen*

Viden om, hvordan offentlige og private aktører arbejder sammen undervejs i OPI-projekter, er sparsom. Det kan ikke desto mindre være vigtigt at vide hvilke former for samarbejde, man kan gøre brug af. Det styrker muligheden for at skabe nye, innovative velfærdsløsninger.

At skelne mellem Kooperation og Kollaboration giver dig indsigt i, hvordan du og dine partnere kan skabe læring og innovation i interaktion med den OPI-projektgruppe, I er en del af.

Kooperation og Kollaboration er to forskellige samarbejdsformer, der hver især giver en række fordele og ulemper. Ofte giver det et rigtig godt udbytte at arbejde i krydsfeltet mellem dem begge.

Forskellige samarbejdsformer

Hvor kan I med fordel bruge fra de forskellige former i jeres OPI-projekt?

	Kollaboration	Kooperation
Fordeling af arbejdsopgaver og ansvar	Fælles	Adskilt og afgrænset
Afhængighed	Gensidig	Uafhængighed
Forudsigelighed i proces og slutprodukt	Uforudsigelig proces og slutprodukt	Forudsigelig proces og slutprodukt
Arbejds-konteksten	Samme	Forskellig
Type af arbejdsopgave	Mere åben	Afgrænset

Kollaborativ:

Konkret indbefatter den kollaborative samarbejdsform, at offentlige og private parter løser arbejdsopgaverne i fællesskab, hvilket gør parterne indbyrdes afhængige.

Den kollaborative samarbejdsform er kendetegnet ved uforudsigelige arbejdsprocesser, hvor offentlige og private parter ikke opdeler og uddelegerer ansvarsområder i forbindelse med opgaveløsningen. Fælles opgaveløsninger betyder gensidig afhængighed og muliggør, at arbejdet kan bevæges i nye retninger gennem samarbejdsprocessen, fordi parterne arbejder inden for en fælles kontekst.

Kooperativ:

Den kooperative samarbejdsform indebærer i høj grad koordinering og fordeling af arbejdsopgaver, hvilket medfører en tydelig placering af ansvarsområder blandt parterne.

Ved den kooperative samarbejdsform fordeler parterne arbejdsopgaver imellem sig, hvilket konkret betyder, at arbejdsopgaver i høj grad inddeles i delopgaver, som parterne i samarbejdet arbejder på uafhængigt af hinanden.

Det er ikke nødvendigt at vide, hvad de andre parter beskæftiger sig med – bare deres input til resultatet bidrager til det slutprodukt og den proces, samarbejdet tog udgangspunkt i. Parterne arbejder inden for hver sin arbejdskontekst.

